

Trouw - Mensen, zaterdag 7 juli 2001

Boven Jan op de Fransche Kamp

door Sarah-Mie Luyckx

Dit weekeinde beginnen 900000 Nederlanders aan hun zomervakantie. Ook de Bussumse camping De Fransche Kamp, nabij hei en het Spanderswoud, stroomt dan weer vol. Sinds 1932 komen Amsterdammers er -bij voorkeur de hele zomer- om het jachtige stadsbestaan uit hun hoofden te zetten.

Marie (76) en Carla (48) Perrier:

„Op De Fransche Kamp hebben we ons altijd boven Jan gevoeld. In Amsterdam zaten we met z'n vijven in een halve woning, tegenover de gasfabriek. Maar als we dan hier aankwamen: lekkere frisse dennenlucht! Sinds 1953 verruilden we daarom steevast op Koninginnedag de stad voor de vrije natuur. De volgende dag -1 mei- gingen de kinderen in een speciaal campingklasje tot de officiële schoolvakantie in Bussum op school. Dat kon toen nog. Ons kroost heeft hier de mooiste zomers beleefd. Het was gezelligheid troef. Er waren kindermatineeën met clowns. Maar ook Amsterdamse sterren als Willie en Willeke Alberti traden in de kantine op. En er werd natuurlijk druk gespeeld. 'sAvonds waren de kinderen dan te smerig om aan te pakken, vanwege de donkere bosgrond die nu bedekt is door een laag gras. Daarom stond de camping vroeger ook wel bekend als 'de Zwarte-potenkamp'."

Nieske (44) en Wilfried (39) van Harseler:

„Met het huisje-boompje-beestje-kamperen hebben wij niks. Verplicht een tuin bijhouden is niet aan ons besteed. Daarom vinden wij De Fransche Kamp zo bijzonder: je hebt hier alle vrijheid. Een eigen, groot territorium midden in een van de mooiste natuurgebieden van Nederland, dat we nu -na vijf jaar- nog steeds niet helemaal hebben ontdekt. Dat we geen eigen gas, water en elektriciteit hebben is geen probleem. Het is hier zo relaxed. Zonder De Fransche Kamp hadden we Amsterdam waarschijnlijk allang verlaten."

Dirk (74) en Aag (72) van Kampen:

„Op maandag gaat zij terug naar Amsterdam. Om de was te doen, maar ook omdat ze hier niet in haar eentje kan zitten. Ik ga dan altijd te voet over het hele terrein, om het zwerfvuil op te ruimen. En op andere dagen maak ik één of twee rondes op m'n fietsie. Ook het gebied rond De Fransche Kamp pak ik mee. Want als er bij de bushalte een papiertje ligt, is het toch van: dat komt van de camping. Ik kan gewoon niet stilzitten -voordat ik het hier schoonhield, schreef ik gedichten voor het clubblad. Ik ben nu voor het derde seizoen 'opperhoofd schoonmaken', daaraan heb ik de bijnaam 'Poetsie' te danken. Je ziet het: hier een blikkie verf, daar een emmertje water. Alles wordt hier door vrijwilligers gedaan, sinds we de camping vijftien jaar geleden zijn gaan pachten van het Goois Natuurreservaat. Zo houden we het stageld zo laag mogelijk. En velen dragen hun steentje bij. Daar kan ik emotioneel van worden. Neem nou het grote douchegebouw. Zo mooi als dat erbij staat. Het kwijl loopt mij daarvan uit de mond."

Rina Bleij (41):

„Ik ben als het ware op De Fransche Kamp geboren. En mijn eigen kinderen zijn hier ook niet weg te slaan. De sociale contacten zijn gewoon lekker. Mijn zoon Peter kreeg een paar jaar geleden een zwaar ongeluk. Op de bingo-avond werd toen omgeroepen: 'Stuur hem een kaartje'. Nou, zó'n berg. En dan de campinghuwelijken... Daar zijn er een hoop van. Mijn eigen man heb ik ook op de camping leren kennen."

'Tante' Fie Wiesener (75):

„Mijn man zaliger had zelf een boot gebouwd. Maar dat was geen succes. Zodra ik een brug met allemaal andere bootjes zag raakte ik in paniek. Daarom hebben we veertien jaar geleden een zomerhuisje op De Fransche Kamp gekocht. Dat was heel wat mooier dan deze caravan, een tutdingetje. Maar het huisje ieder jaar opbouwen en weer afbreken -per 1 oktober moet het terrein leeg zijn- werd te zwaar voor mijn man. Ik heb een heerlijk rustige plek. Toch denk ik dat het mijn laatste zomer hier wordt. De stapelken hebben geen elektra en stromend water. En hoewel er genoeg mensen zijn die voor me willen sjouwen, wordt het me toch te veel. Missen zal ik de camping wel. Alleen thuiszitten is ook niet alles."

Copyright: Luyckx, S.